

ALINA DINCĂ

LUMEA
TOT-CE-VREI

Poveste pentru copii

CORESI

Publishing House

WWW.CORESI.NET

CUPRINS

11	Capitolul 1 ÎNCEPUTUL CĂLĂTORIEI
17	Capitolul 2 SERTARUL SECRET
27	Capitolul 3 COMANDAMENTUL DE URGENȚĂ
32	Capitolul 4 OGLINDA
40	Capitolul 5 LIGA EMOȚIILOR
50	Capitolul 6 ACASĂ
56	Capitolul 7 SFÂRȘITUL CĂLĂTORIEI
63	MULȚUMIRI

Capitolul 1

ÎNCEPUTUL CĂLĂTORIEI

Un ciocănit scurt și repezit în ușă îl făcu pe Matei să se oprească o clipă. Rămase cu mâna ridicată în aer, deasupra globului rubiniu, mic cât un ochi, care se rostogolea sub degetele lui cu o viteză uluitoare, ca un titirez viu și ghiduș. Se încruntă ușor și strâmbă din nas. Cine mă deranjează acum, chiar acum, când...? Apoi, exact când crezu că doar i s-a părut și vru să se întoarcă la globul său de rubin, o altă bătaie în ușă se auzi. De astă dată însă, mai apăsată, prelungă și nerăbdătoare.

– Cine-i acolo?

Un glas ca un cântecel se auzi de dincolo de ușă, apoi lemnul masiv se dădu la o parte cu un

scârțâit și în cadrul luminos răsări o fetiță cam de vârsta lui, într-o rochie verde ca smaraldul. De fapt, ce văzu Matei mai întâi și mai întâi nu era deloc o fetiță, ci un păr roșu, numai inele lungi și zburlite, care străluceau ca un foc și păreau că o să dea năvală-n încăpere. Sub inelele roșcate, descoperi Matei că stătea, pe niște piciorușe ca niște bețe de stuf, un copil ca și el. O fată cu ochi de chihlimbar, care avea ceva din alura unui pui de buhă scos la soare, pe care lumina l-a încremenit. Puiul de buhă se dezmetici și intră țopăit în lumea lui. Trânti ușa în spatele său înainte ca el să apuce să spună ceva.

– Am venit să găsim împreună intrarea în globul de rubin, zise făptura aceea care părea că nici nu atinge pământul, ci plutește ușor deasupra, nu se știe cum. Dar făptura se mișcă înspre el și atunci Matei văzu că are picioare ca toate picioarele. De unde știa ea despre poarta magică? Și despre globul lui de rubin? Și despre lumea în care ți se îndeplinesc toate dorințele? Credea că secretul îl deține numai el! Și cine era

copila aceasta? Și cum îl găsisse pe el? Se uită înapoi, la globul de rubin. Se învârtea parcă și mai repede, tot mai repede, ca o nălucă și sfredelea aerul din jurul lui, îl dădea ușor la o parte, desena un fel de potecă îngustă, cât un firicel de nisip.

– Eu sunt Simina, zise ea. Iar ea e Natașa, adăugă în timp ce scotea dintr-un buzunar uriaș al rochiței de smarald o ființă pufoasă, portocalie, ca un ghem de aur. Pisica mea... Ghemul de aur avea ochii tot de chihlimbar și ai fi zis că e numai puf dacă n-ar fi luat-o la fugă să se ascundă sub masa roșietică, masivă, din lemn de mahon. În tot timpul acesta, în care Matei își punea întrebări, Simina cerceta încăperea. Văzu întâi un omuleț cu nasul mare și cap țuguat, care o studia și el cu ochii ca două mărgele galbene ce se rostogoleau întruna. Apoi descoperi cu uimire pereții ce se mișcau în stânga și-n dreapta și se pliau ca niște cortine, dând camerei forme care mai de care mai ciudate. Ba se ondulau ca niște șerpi colorați și se apropiau unul de altul ca-ntr-un dans. Ba

deveneau rigizi și se-ncordau în poziții caraghioase. Apoi, din senin, o luau la fugă în sus, de-ai fi zis că o să ajungă până la cer. Și poate chiar așa și era.

Matei se apropie de Simina, dar nu prea mult, ca și cum s-ar fi temut să nu fie pârjolit de inelele roșcate de păr.

– De unde-ai aflat despre intrarea magică?

– Mi-a spus, ca și ție, încă în ziua în care m-am născut, omulețul Vreau. Am văzut că ai și tu unul. Al meu e aici. Și scoase dintr-un alt buzunar un om din lemn aproape leit cu cel al lui Matei. Al ei avea însă ochii verzi și nasul ascuțit și subțire.

Exact atunci, un ropot ca de cascadă, puternic, dar mult mai melodios se auzi în spatele lor. Se-ntoarseră și, deodată cu ei, și omuleții Vreau își ațintiră ochii ca niște mărgele, două galbene și două verzi, înspre globul de rubin. Acesta creștea și tot creștea și, din mic cât un ochi, cum fusese înainte, se făcu întâi cât o minge de baseball, apoi cât o lună, apoi tot mai mare, până ce cuvântul mare nu-l

mai încăpu. Și-atunci, în mai puțin de-o clipă, globul de rubin îi înghiți. Și pe ei, și pe omuleții Vreau, și pe pisica Natașa, și încăperea toată cu pereții ce se ondulau.

Lumea fără ei rămase, nemișcată, în urmă, la locul său. Numai pentru Simina și Matei începuse călătoria spre tărâmul Tot-ce-vrei.

Capitolul 2

SERTARUL SECRET

Simina se dezmetici destul de repede, își netezi inelele roșii care se ciufuliseră și-i dădeau un aer nărăvaș și se uită întrebătoare spre Matei. Ce facem acum? parc-ar fi zis, deși nu zicea nimic fiindcă nu-și putea dezlipi buzele una de alta, de parcă niciodată n-ar fi avut gură, ci abia acum ar fi trebuit să-și inventeze una, special pentru situația în care se aflau. Dacă nu și-ar fi aruncat o privire spre masa de mahon și nu s-ar fi asigurat că globul de rubin chiar nu mai e unde fusese cu câteva momente în urmă, n-ar fi crezut că au găsit poarta magică spre lumea Tot-ce-vrei.